

El feminisme autèntic

"En alguna ocasió vostè ha fet menció a un feminisme autèntic. Què vol dir?" Respon mons. Xavier Echevarría, prelat de l'Opus Dei.

10/11/2006

Joan Pau II -a la Carta que va dirigir a les dones el mes de juny passat- assenyalava que el feminisme ha estat una realitat substancialment positiva. És cert que alguns excessos s'han mostrat, a la fi, danyosos per a la dona. Però podríem dir que han

estat els efectes secundaris.

L'important és que s'han aconseguit moltes millores relatives a la condició de la dona al món.

Quan he parlat de feminisme autèntic he volgut referir-me a tot allò que suposa servir a la causa de la dona. Penso que al camí del feminisme s'han travessat altres reivindicacions (la revolució sexual, la por demogràfica) que han acabat per desviar el moviment per a l'alliberament de la dona de les seves veritables finalitats. Per això, considero que el vertader feminisme té encara molts objectius per assolir. Són encara freqüents les situacions degradants per a la dona, que han de ser modificades: violència -en l'àmbit social i en l'àmbit domèstic-, discriminació en l'accés a l'educació i a la cultura, situacions de dominació o falta de respecte. El nucli del vertader feminisme és, com resulta obvi, la progressiva presa de

consciència de la dignitat de la dona. Molt diferent és, en canvi, el nucli d'altres feminismes -d'ordinari, agressius-, que pretenen afirmar que el sexe és antropològicament i socialment irrellevant, limitant-se la seva rellevància al purament fisiològic.

La presa de consciència de la dignitat de la dona ha de difondre's entre les pròpies dones, eradicant tota forma de complex d'inferioritat. I tenint la valentia d'anomenar les coses pel seu nom: rebel·lant-se, també per exemple, davant dels estralls que causa el vergonyós negoci de la pornografia; davant de la trista i equivocada afirmació del dret a provocar l'avortament; davant de la desgràcia social -no és cap altra cosa, a més de l'ofensa a Déu- del divorci.

Però aquesta presa de consciència de la dignitat de la dona ha de difondre's també entre els homes,

fins a eliminar tot enganyós
pensament de superioritat i tot desig
de domini. És cert que el feminisme
està configurant un nou model de
dona, però -en el fons- està
interpel·lant l'home, que ha
d'aprendre a mirar i a tractar la dona
d'una manera nova.

El nostre Senyor, que és infinitament
Just i infinitament Savi, va crear
l'home i la dona amb missions
diferents, tenint la mateixa
possibilitat de santificar-se. Tractar
d'alterar aquest ordre és poc
conseqüent, i estem veient a quins
resultats condueix: falta de
comprensió i de convivència,
absència d'enteniment de la
humanitat.

**21 de gener de 1996, Patrícia
Mayorga, El Mercurio (Santiago de
Xile)**

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/article/el-feminisme-
autentic/](https://dev.opusdei.org/ca/article/el-feminisme-autentic/) (11/08/2025)